

EDINOST

Izjaja vsak dan, udi ob nedeljah in praznikih, zjutraj. — Uredništvo: ulica sv. Frančiška Asiškega št. 20, I. nadstropje. — Dopisi naj se pošiljajo uredništvu. — Nefrankirana pisma se ne sprejemajo, rokopi si se ne vračajo. — Izdajatelj in odgovorni urednik Štefan Godina. — Lastnik konsorcijske lista Edinosti. — Tisk tiskarne Edinosti. — Naročnina znaša na mesec L 3—, pol leta L 18— in celo leto L 36—. — Telefon uredništva in uprave št. 11-57.

Posamezne številke v Trstu in okolici po 10 stotink. — Oglasi se računajo v štirih enotah (72 mm). — Oglasi trgovcev in obrtnikov po 20 stot.; osmrtnice, zahvale, poslanice in vabila po 40 stot.; oglasi denarnih zavodov po 80 stot. Mali oglasi po 10 stot. beseda, najmanj pa L 1—. Oglase sprejema inšerati oddelek Edinosti. Naročnina in reklamacije se pošiljajo izključno upravi Edinosti. Uprava in inšerati oddelek se nahajata v Trstu, ul. sv. Frančiška As. 20.

Mirovna konferenca.

Jadransko vprašanje.

PARIZ, 6. («Corriere della Sera») Tittoni je nadaljeval svoje razgovore o jadranskem vprašanju. Včeraj je razpravljala s Tardieuem, Lansingom in Whitejem. Zdi se, da je, v nasprotju z dosedanjimi sporocili, treba izključiti, da bi bil zahteval načelnik italijanskega odposlanstva, da naj se uredba Jadrana vplete v pogodbo z Avstrijo. Je celo razlog za mnjenje, da se je sklenilo, da se iz popolne pogodbe, ki se izroči avstrijskemu odposlanstvu najbrž takoj prihodnjega tedna, izloči tudi določitev novih meja ostalih držav, v kolikor se ne dotikajo Avstrije. Dotični člen pogodbe se je izpremenil v splošnem smislu, da se Avstrija zavezuje, da prizna meje novih držav, ki so nastale po razslu bišve monarhije, kakor jih določi mirovna konferenca. V seznanju teh držav ni Italije, iz poimljivih razlogov, ker bi v vsakem slučaju morebitna določitev meja drugih držav, ki meje z Italijo, zadoštevajo za isto določitev meje tudi v italijanskem oziru.

Porazdelitev odškodnin med novimi državami bivše Avstro-Ogrske.

PARIZ, 6. Kako poročajo «Temps», so zavezniški sklenili, da bodo države, ki so nastale, ali se počejo na račun Avstro-Ogrske (torej tudi Italija) plačati tisoč in petsto milijonov blagajni komisije za vzpostavitev kot prispevek za odškodnine, ki bi ga morala plačati Avstro-Ogrska. Čehoslovaška mora prevzeti polovico te svote, a ostali dediči monarhije drugo polovico. Odkupiti bodo morale tudi produktivno lastnino monarhije, kakor železnice in gozdove.

«Temps» objavlja vest, da pridejo vzhodne meje Avstrije zopet v razpravo.

Mirovni pogoj ne sprejemljivi.

CURIE, 7. Z Dunaja poročajo: V narodni skupščini je državni tajnik Schaumpeter izjavil, da bi že bila katastrofa za Nemško Avstrijo, če bi podpisala mirovne pogoje, kolikor jih je doslej znanih.

Petorica se neče pogajati z Belo Kuhnomo.

PARIZ, 6. Zavezniški vrhovni svet se je sestel ob 15.30. Bili so prisotni Clemenceau, Balfour, Tittoni, Lansing in Makino. Svet je razpravljal o mednarodnem vprašanju. Spoznal je, da je nemogoče skleniti mir z vlado Bele Kuhne, in da je najmoj potrebno, da se blokada vrši še nadalje.

IZ ANGLIJE.

Angleške čete potlačile kurdske vstaje.

LONDON, 4. Kurdi, pod poveljstvom šejka Mahmuda, so se 20. majnika uprli proti Angležem, da bi proglasili neodvisnost Kurdistana pod nevislim gospodstvom Turčije. V Suleimanli so uporniki ujeli angleške orožnike in ekatere častnike. Oddelek, ki je bil dne 23. majnika poslan na pomoč, se ni posrečilo, da bi jih osvobodil. Drugi, močnejši oddelek je zavzel 17. junija baziljansko ožino. Imel je izgube, toda zadaj jih Kurdom še več.

Konjica, ki je prodira v Suleimanli, je osvobodila ujetnike in ujela težko ranjenega šejka Mahmuda. Oddelek je nato prodir v Malejio, kjer je osvobodil nekoliko indijskih internirancev.

IZ NEMČIJE.

Odobritev mirovne pogodbe v weimarski skupščini.

BASEL, 6. Iz Berolina poročajo službeno: Weimarski kabinet je razpravljal o odobritvi mirovne pogodbe, o preureditvi urada za zun. stvari in o delovnem programu. Plenarne seje narodne skupščine radi odobritev mirovne pogodbe so začele brzokone prihodnje sredo. Pri tej priliki bo govoril Herrmann o Lloyd Georgeovem govoru, a ministrski predsednik bo imel programni govor.

Scheidemann v Laganu.

LUGANO, 6. Včeraj je prisel bivši ministrski predsednik Scheidemann. Nastanil se je v hotelu «Parco». Časnikarjem, ki so ga obkolili, je izjavil, da je prišel v Švicco, da se odpočije. Dementiral je vest, ki jo je prinesel neki list, češ, da se namerava sestati z nekaterimi prvimi italijanskimi osebami.

Hindenburg prevzema odgovornost.

BERN, 7. Iz Berolina se poročajo: Maršal Hindenburg je brzojavil predsedniku nemške republike, da je edino on odgovoren za vsa dejanja generalnega stana od 29. aprila 1916. L. dalje. Od tega dne dalje, ko je maršal prevzel poveljstvo, so se vsi cesarjevi odloki in ukazi, nanašajoči se na vojno vodstvo, izdajali po formalnem nasvetu in pod polno odgovornostjo maršala samega. Zato pravi predsednika, da naznani to izjavo nemškemu narodu in zavezniškim vladam.

IZ RUSIJE.

Mislija generala Dragomirova v Parizu.

PARIZ, 6. Ruska mislija, ki jo je poslal general Denikin v Francijo, je včeraj prispela v Pariz. Na čelu te mislije je general Dragomirov, bivši poveljnik ruske vojske na severnem bojišču. V

misliji je tudi grofica Panine, ki jo smatrajo za najznamenitejšo osebnost kadetske stranke, bivša članica vlade princa Lvova. Ko je Kerjenski prišel na vlado, ji je poveril listino javnega soštva, ki ga je vodila do časa, ko so prišli boljševiki na vlado. Bila je zaprta z bivšim ministrom Cingarevom in Kokoškinom, toda posrečilo se ji je, da je ušla. Na vrašanje častnikarjev je grofica izjavila, da je tej misliji namen, da se sestane z zavezniškimi in da dozna, kaj je Francija pripravljena ukreniti v Rusiji in da vzpostavi rednejše in lažje zveze med Denikinom in Kolčakom.

Sedanji položaj v Rusiji, je pripomnila grofica, je tak, da se lahko upa na popolno obnovo. Doživeli smo uspehe in poraze; toda počasi se razširi nova vlada, ki je v Denikinovi in Kolčakovih rokah, po celi Rusiji. Ko se to zgodi — je nadaljevala grofica — bo provizorična vlada takoj razpisala volitve za ustavodarno skupščino, ki bo odločila o novi ruski vladi in načina vladanja. Toda, po mnenju grofice Panine, se ne bo v Rusiji nič več moglo upirati demokratičnim načelom; carizem je padel za vselej s padcem carja.

Večkrat se je govorilo, da Nikola in njegova družina še živi, je pripomnila grofica. Znano nam je pa iz zanesljivih virov, da so bili bivši car in njegova družina umorjeni poleti leta 1918. v hiši nekakega trgovca v Jekaterinburgu, ki je bila izpremenjena v jetnišnico. O tem ni nobenega dvoma.

Med drugimi člani mislije v Parizu je Netarov eden najaktivnejših članov kadetske stranke. On je bil podtajnik Sazonova, ki je bil leta minister zunanjih zadev. Ko je prišel polom, je Netarovemu uspelo, da je držal precej časa skrivno listino, ki bi jih bili lenjivci tako radi dobili v roke. Drugi med najaktivnejšimi kadeti je Sokolov, docent na petrogradskem vseučilišču, načelnik informacijskega urada Denikinove vlade.

IZ JUGOSLAVIJE.

Gospodarsko življenje v Jugoslaviji.

ZAOREB, 7. («Era Nuova») Vlada in časopisje se venomer bavita poleg političnih vprašanj z onimi vprašanji, ki se tičejo prometa in narodnega gospodarstva. Na Angleskem se je naročilo 60 velikih modernih avtomobilov za poštni in politični promet. V zadregu pa je vlada, ker se ni odobrila trgovinska pogodba z Romunsko in vlada zato veliko pomankanje bencina. (Sedaj, ko je Romunska uradno priznala državo SHS, je pač pričakovati, da se v najkrajšem času reši to vprašanje ugodno. — Pripr. ured.) To pomankanje je tem občutnejše, ker se blizu želez in se potrebuje bencin tudi za poljedelske stroje.

Glede kurirva gre tudi v Jugoslaviji za vprašanje premoaga, katerega je Srbija proizvajala pred vojno po 1170 ton na dan, dočim pa ga proizvala sedaj samo 180. Hrvatska proizvala na dan 820 ton, Banat in Baranje 770, Bosna 2170 in Slavonija 3600, skupaj torej 8000 tonelast. (Dopisnik je tu pozabil navesti Slovenijo, ki proizvala lepo število tonelast premoaga na dan.)

Za bakrene rudnike v Hercegovini, ki jih je pred 20 leti izkoristila neka angleška družba, se je sedaj ustanovila družba v Splitu. (In velja se bakreni rudniki v Srbiji, ki so za švedskimi najizdatnejši?)

Zelo živahno se razpravlja o vinskem vprašanju. Prizadeži krogi se pritožujejo, da italijansko vino dela v Nemški Avstriji, Čehoslovaški in celo Jugoslaviji sami veliko konkurenco jugoslovanskim proizvodom. V seji narodnega predstavnštva 26. junija je trgovinski minister pojasnjeval, da ne more dovoliti prostega izvoza vina, vključno škodi, ki jo tpi Dalmacija, ker Nemška Avstrija noče priznati vina za zamenjavno blago. Vršila so se pogajanja z Nemško Avstrijo za izvoz vina v vrednosti dveh milijonov kron; toda Jugoslavija mora biti proti uvozu avstrijskega papirnatega denarja v svoje ozemlje. Ni krivda vlade, je dodal minister, da je na Češkem, kamor je vendar izvoz prost, italijanska konkurenca tako močna.

Češko-jugoslovansko trgovinsko pogodbo je v narodnem predstavnstvu kritiziral poslanec Stojan Ribarac, češ, da je samo Čehom v prid. Govornik je poudarjal, da je pač Jugoslavija poslala v Čehoslovaško veliko množico mesa, Čehoslovaška pa da se ni poslala premoaga in sladkorja, katerega bi bila morala poslati v zamenjo.

Jutarnji List se pritožuje, da domači trgovci, katerim je za to, da bi nagrabili čim največ denarja, namesto da bi izvažali čim največ kron za uvoz blaga, izvažajo meso in tako spravljajo delo v nevarnost, da ostane sama brez mesa. Vzrok temu je, kakor pravi list, da morejo trgovci obeh držav sami med seboj sklepati kupčije, seveda le v zamenjavo.

«Sedaj se bodo tudi vprašanja, pri katerih je prizadeta država SHS, približala skorajnji rešitvi. Nervoznost, ki je prej vladala na konferenci, je bila vzrok, da se niso jugoslovanske zahteve pravično uveljavljale. Sedaj se nahaja Jugoslavija v boljšem položaju. Trdovratni italijanski potkuzi, da bi izsilili rešitev našega vprašanja, medtem ko so se drugi zavezniški nahajali glede časa v groznih stiskah in svobode, da bi ga temeljito proučevali, ti poizkusi so se ponesrečili. Italija je želela, da

Nadaljni protifrancoski izgredi na Reki.

REKA, 6. («Era Nuova») Zagrebško časopisje potrjuje dogodke, ki so se vršili v sredo zvečer in nalaga odgovornost zanje italijanskim prostovoljcem, italijanskim četam in italijan. poveljstvu, zamočujoč francoska iztivanja, zasnovana po sušaških Hrvatih. Zagrebško časopisje piše tudi, da morajo biti izgredi v precejšnji meri posledica hujkanja Sem Beneditjevega in tržaške «Era Nuova».

Francoski so snoči hodili po mestu oboroženi, vedoče se iztivalno. Okoli iztivalcev se je hitro zbral krog meščanov, ki so protestirali. V Carduccijevi ulici je nekdo, ne ve se kdo, vrgel nekoliko bomb. Francoski so se umaknili in so, ko so dospeli v vojašnico v ul. Parini, namestili na oknu stromico. Z nasprotni strani mesta so se umakali drugi francoski vojaki, katere so preznali iz gostine v ul. del Fosso. Bežali so, ker je tudi tu nekdo vrzel bombo. Tedaj so se oglašile sirene na kabljah, in so se hitro storili vsi ga vzpostavitev miru potrebni ukrepi. Mornarji, grenadirji in bersaljerji so v teku zasedli Dantev trg in sosedne ulice ter hitro razpršili množico.

Neko francosko patruljo je množica obkolila na trgu kraljice Helene in petruja se je morala zateči na svojo ladjo. Avtomobil, v katerem so se vozili general Gratioli, načelnik generalnega štaba general Mariotti in francoski general Sary, je obkolila množica, ki je kričala proti francoskemu generalu, kateremu pa je prizanesla na opomin italijanske poveljnice. Skupina demonstrantov je znesla svojo jezo na velikih okenskih steklih in napisih podružnice zagrebške poljedelske banke na nabrežju Kristofa Kolumba. Prihitej se na lice mesta oddelek vojakov, kakor je tamkal nastal mir. Bilo je nekoliko ranjenecv. Samo posredovanje čet je moglo preprečiti večjo škodo.

REKA, 7. («Era Nuova») Suroči okoli 19 so šli trije francoski vojaki v uniformah, ki so bile v neredu, in s puškami na rami preko Dantevog trga, ne da bi jim bil kdo rekli kako besedo. Neka italijanska patrulja, stuteč, da bi ta trojica mogla povzročiti kak izgrede, je šla za njimi. Pred palačo družbe «Adria», na nabrežju, se je zbesnela francoska trojica obrnila in ustrelila proti nekaterim meščanom. Italijanska patrulja, ki jim je sledila v daljavi, je pokleknila in začela streljati. Eden Francozov je bil zadet, Francozi so se spustili v tek in so tekli preko ura kraljice Helene, toda v Carduccijevi ulici so jih ustavili tamkaj nastanjeni italijanski častniki in vojaki. V motuži, ki je nastal, je bil ranjen še drug Francoz, dočim pa je oni, ki je bil prvi ranjen, padel in pol ure pozneje umrl v veži neke hiše, kamor so ga prenesli. Italijansko vojaštvo, ki je bilo v pripravi, kakor je moralo biti tudi francosko, je hitro prispelo na lice mesta, in zdelo se je, da se mir ne bo več kalil.

Tedaj pa so iz strelnice v prosti luki začeli Francozi, ki so nastanjeni tamkaj, streljati na množico. Ko so se potem izkrcali mornarji iz italijanske vojne ladje «Emanuele Filiberto» in so v strnjnih streljah odkorakali v mesto, da bi zasedli ulične izhode, so tedaj, ko so korakali čez železni most, ki veže Cagnijevo pomol s pristaniščem Nazarija Saura, francoske kolonijalne čete v prosti lukji, iz neke barake v Samrovem pristanišču začeli streljati proti zadnji stojnici italijanskih mornarjev, kateri so se ustavili in začeli odgovarjati s streljanjem. Razvila se je pravcata bitka, katere so se udeleževali tudi meščani, ki so videli, da je padlo nekoliko italijanskih mornarjev. Po pohurnem streljanju so bili Anamiti zajeti. Na italijanski strani je bilo več ranjenih. Nekakega čolnarja, ki je stal v svojem čolnu, je zadela kroglica v glavo in ga ubila.

Jugoslovani polagajo velike upe v nova pogajanja v Parizu.

REKA, 5. («Ida Nazionale») Zagrebški list «Riječ SHS» komentira sprejem mirovnih pogojev s strani Nemčije in temu sledečo obnovo pogajanj na konferenci v Parizu ter piše v svoji številki od 8. junija:

«Sedaj se bodo tudi vprašanja, pri katerih je prizadeta država SHS, približala skorajnji rešitvi. Nervoznost, ki je prej vladala na konferenci, je bila vzrok, da se niso jugoslovanske zahteve pravično uveljavljale. Sedaj se nahaja Jugoslavija v boljšem položaju. Trdovratni italijanski potkuzi, da bi izsilili rešitev našega vprašanja, medtem ko so se drugi zavezniški nahajali glede časa v groznih stiskah in svobode, da bi ga temeljito proučevali, ti poizkusi so se ponesrečili. Italija je želela, da

Večina je ni poslušala, nekateri so se zasmijali v obližju in so hoteli tarajajoče prgnati z grožnjami — vse pa je drvelo, drvelo. Takrat je zopet zarohnel oni čudni glas kakor smeh iz rakve — in dolga, ki jo je prejšnji večer svarsil, je rinil proti ženski.

«Vi, vi, kajne, si se pomagata tudi ona do njega — vi imate srce, ste oče — vi imate ženo — Lepo prosim, vi imate voz — Nikamor več ne morem! Dve leti —

Med bežbečo se za rinilo topništvo s svojim nasilnim pohodom. Sestrinica je zgrabil stankino vrečo, ki je bila že skoro prazna, in jo je zalučal pod voz.

«Na, baba! Ali ti nisem rekel? Dve leti — Mi smo lačni, baba, ali razumeš?»

Ona ni razumela, on pa je grohotom rinil in bežal naprej. Mati je medtem planila proti vozovom in je s poslednjo močjo še skušala oteti vrečo.

«Lepo vas prosim, ustavite! Dve leti — je kapol z obema rokama vedno v isto smer. Naposled je pokleknila in je kričala tako, da je bila vsa zavrgla. In nekdo je prišel na kontu in je zamahnil s sabljo.

«Prostori!»

Starka je kričala in je omahnila pod ostrino. Vozovi so drdrali, živina in tudi ljudje smo bežali preko nje dalje, dalje in vedno naprej...

Ivan Albrecht. («Književni Jug.»)

bi se mir z Avstrijo ne sklenil ločno od miru z Nemčijo. Ta želja spada sedaj v minulo. Tudi sedaj, seveda, se bo o našem problemu razpravljalo v zvezi z drugimi problemi, ali ne več pod pritiskom Nemčije in grožnjami Italije, proti katerim je Evropa že dobila trdo kožo, in ki bodo sedaj imele mnogo manjši vpliv.

Paroplovna družba «Adria» v italijanskih rokah?

REKA, 6. («Secolo») «Narodna Politika» poroča iz Reke, da ste dve italijanski banki pokupili skoraj vse akcije paroplovne družbe «Adria», ki prehaja tako v italijanske roke.

Jugoslovanska politična agresivnost.

TRST, 4. («Stampa») Pod francosko zaščito postaja vladna politika v Belgradu, Zagrebu in Ljubljani dan za dnevno agresivnejša proti nam (Italijanom). Neprekidni dogodki v Reki in ob premirnih črtah so ustvarili med nami (Italijani) a ene in Jugoslovani ter Francozi z druge strani atmosfero, v kateri se ne more dihati. Neki Nemec iz Nemške Avstrije, ki dobro pozna slovenski narod, mi je včeraj izjavil: «Vi Italijani ste preveč velikodušni, a Jugoslovani, ki ne poznajo drugega ugleda nego tistega, ki ga napravi sila, to izkoriščajo. Med tem pri nas, v Nemški Avstriji, znamo jako dobro, da niso Jugoslovani drugo nego orodje v rokah Francije in oporišče ameriškega kapitalizma v Evropi. Ameriške Zdržene države in Francija imajo že preveč interesov v Jugoslaviji, a da bi ne hoteli, da se ta država povečava na račun svojih sosedov. Da se povečuje na naše stroške, je razumljivo, ker smo včerajšnji sovražniki, toda da Francija in Amerika pomagata Jugoslovanom proti vam (Italijanom), zaveznikom in bojinu tovarišem, si ne morem drugače tolmaiti, kakor a vašo preveliko popustljivostjo proti tem državam.»

V besedah tega Nemca iz Nemške Avstrije, ki sedaj, kakor vsa njegova nova republika, išče živje simpatije za Italijo, čijo vzorno korektnost obžuduje, a ne razume ne popustljivosti, je veliko resnice. Mi smo uporabljali proti Jugoslovanom politiko vtiudne latinske krvi, a Jugoslovani so nam odgovorili z brutalno politiko in Francozi so izpodbujali reške Hrvate, da napadajo italijanske častnike, pošiljali so orožje Srbom, ko so prodirali proti Celovcu, zasramovali so in napadali reške žene, ki so nosile na prsih trobojnico. Medtem ko so se naši delegati pustili spreobračati z nebolečim posmehom v Parizu, so Francozi in Amerikanci raztožili iz zagrebške postojanke mrežo intrig, v katero naj bi se zapletla Italija, a Jugoslovani so suvali z lakti čez koroške meje, da bi odvzeli Trstu in Italiji zvezo s centralno Evropo in trgovino z Nemško Avstrijo ter Čehoslovaško, ter so se dali zastopati po Francozi v Reki, da napadajo prebivalstvo junaškega kvarnerskega mesta na njegovih zemlji, ter so zasramovali v njemu ves naš narod. K sreči ste naša vojska in reški narod, čeravno so ju v tem močile politične direktive italijanske vlade in kompromisi v Parizu, pokazali, da se Italija še zna boriti za svoje pravice in ste to dokazali s tem, da ste s prodiranjem proti Bečku in reško ogroženo reakcijo preprečili celovški poizkus. To so značilne epizode, ki bi morale italijansko vladno opozoriti in ji nasvetovati energičnejšo in manj obzirno politiko proti tistim, ki skuša potprežljivost našega naroda.

Med tem ponavljajo Jugoslovani napade: iz zanesljivega vira imam vest, da koroški Slovenci napadajo vlake, ki vozijo čez Logatec na Dunaj. Dovoljenje, da se pustijo vlaki, da vozijo direktno skozi Slavonijo (? Op. «Edinosti») v Nemško Avstrijo, je bilo pozdravljeno kot zmaga. Sedaj pa ropajo te vlake jugoslovanske oblasti; kdor na poti iz Trsta na Dunaj skozi Logatec pride na jugoslovansko ozemlje, tega sledečo do nagega; iz vlakov se jemljejo italijanske tablice, na katerih je naznačen prevoz, a potniki so večkrat ustavljeni in zopet poslani čez demarkacijsko črto. Pot čez Logatec ostaja pobožna želja za italijanske potnike, ki se morajo povrniti, da uporabijo daljšo in nerodnejšo progo skozi Trbiž.

Italijansko in romunsko vprašanje v francoskem časopisju.

PARIZ, 6. Pariški politični krogi in pariško časopisje se resno bavijo z dvema vprašanjima: romunskim in italijanskim. Glede romunskega vprašanja je znano, da se je Bratiano, ker ni mogel preprečiti zavezniškov glede Besarabije vrnil v Bukaresti z namenom, da pod kralja ostavko kot ministrski predsednik in načelnik romunskega odposlanstva na mirovni konferenci. Zdi se, da gre tu za zelo zapleteno in težavno krizo.

Glede Italije se zdi, da je Tittoni razložil svoje nazore, katere prodaja «Journal» takole: «Sonni» nov odhod je pometel zgrabdo, zgrajeno na strogi izvršitvi londonske pogodbe. Razumimo se dobro, da nečemo reči s tem, da novi italijanski voditelji hočejo opustiti leta 1915. sprejete obveze, temveč da hočejo zakleniti v strogo in nespreljivo formulo, iščeč rešitve odškodnin z nekaterimi kombinacijami. V koliki meri se je treba davat te evolucije? Sonniova metoda je imela očitno težko napako, da ni uspela zaradi nespretnega izvajanja. Imela pa je za nas velik hasek, namreč obkroženje Jadrana. To morje je popolnoma izven našega (francoskega) dejavnostnega območja. Vsaka rešitev nas je zanimala le toliko, kolikor bi mogla vplivati na evropsko ravnotežje in na bodočnost mednarodne slege. Z Tittonijskim sistemom pa Italija izstopa iz teh ozkih vezi in stopa na polje svetovne politike. Išče

izven Jadrana pridobitev, ki bi li omogočale opustitev zanimanja, če ne že za italijansko Reko, pa vendar za slovansko Dalmacijo. Kje naj najde take pridobitve? V Afriki? Očitno poprava meje v Tuniziji ali Somaliji ne morejo zadostovati, da bi se pozabila razočaranja zadnjih mesecev. Italijani zahtevajo afrikanca ozemlja južno Tripolitanije, namreč Borku in Tibesti. Sedaj so ta ozemlja ključ k francoski zgradbi v osrednji Afriki, no glede na to, da se v Tibestiju nahajajo največji zakladi bakra na svetu. Poleg tega zahtevajo Italijani Gibuti. Ali moremo opustiti to izhodišče za napredovanje v Abesinijo, edino skladišče, ki je imamo na poti do Madagaskarja na skrajnem vzhodu? Ostaja vzhod. Tudi tu ima Italija velike težnje. Ne zahteva samo adaljske pokrajine, temveč vsa srednja in severna Anatolija s heraklejskim rudniki. Že najmanjša teh zahtev bi imela za posledico veliko nevesočnost, da bi značila razdelitev Turške in s tem ustvaritev novega Balkana in razvnetje mednarodnih sporov v Mali Aziji. Kar je posebno resno, je dejstvo, da Italijanski načrt na vzhodu ospešuje nekatere ameriške težnje, katere odkrito podpirajo Angleži. Velika angleška misel gre za ten, da bi se okoli azijske Turčije nakopičili čim največji elementi, da bi se tako zgradila pot. Ni pa nikakršnega razloga, da bi se dali mi Francozi na razpolago za tako igro. Potemtakem se prav tako na vzhodni sahovnici, kakor tudi v kolonialnih stvareh pojavljajo težave za zložitve francoskih koristi z novo italijansko politiko. Ne koristi nič, da bi si zakrivali oči; ovire se ne prekoračijo drugače, kot da se jim pogleda v lice.

Podobne pripombe objavlja «L'Action française», ki vzporedno razpravlja o romunskem italijanskem vprašanju. «Po Sonniu odhaja tudi Bratiano ter se ne povrne, kakor tudi prvi ne. Konferenca je že žrtvovala Romunsko in Italijo komaj nastali jugoslovanski državi. Žrtvuje Romunsko Rusiji, ki je že v predpektu. Vse to si je v protislovju in mi ne razumemo drugega kot eno samo stvar, namreč da bo Francoska kot kontinentalna država vključ angloško-amerikanskim lastvom vedno potrebovala zavezniškov na evropskem kopnu in da vidi, kako se odvračajo od nje njeni prijatelji drug za drugim.»

IZ ITALIJE.

Ministrski svet proti draginji.

RIM, 6. Ministrski svet je izdal naredbeproti draginji, ki so že stopile v veljavo: 1) določene so stroge kazni za tiste, ki bi prodajali po pretiranih cenah najnujnejše potrebno blago, četudi ni določen cenik; 2) zagotovil je mestom, kjer vlada največja potreba, uvoz zmrmženega mesa, salate, olja, zelenjave in drugih živil po znanih cenah n. pr. za zmrmženo meso; 3) konsumnim društvom in zadrugam so bile dane na razpolago velike množine bombastih tkanin in ljudskih čevljev, vse po nižjih cenah, nego na trgu; 4) prefekti in sindakati so bili povabljeni, da določijo čim pravičnejši cenik, ki bi omogočil takojšnjo udeležitev in preprečil spekulacijo v škodo odjemalcev.

V Rimu je bila sklenjena za 20. in 21. julija splošna protestna stavka.

RIM, 6. Danes se je vršila v sedežu narodne zadrzne zveze seja, ki jo je sklicala delovna zveza. Povabljeni so bili zastopniki vodstva socijalistične stranke in vseh zadržnih skupin. Seji so prisostvovali zastopniki železniškega in poštnozbornega sindakata; organizacije Jul. Benetije je zastopal Passigli, tajnik delovne zbornice v Trstu. Na seji je bilo svečano sklenjeno, da se odobri sklep, ki so ga sklenili v Londonu in Parizu zastopniki angleškega in francoskega proletarijata, t. j. da se proglasi za 20. in 21. julija splošna protestna stavka proti ententnemu posredovanju v Rusiji. Italijanski proletarijat se obvezuje da popolnoma izvrši, kar ste sklenili delovna zveza in strankno vodstvo; samo sanietno osebje je, po zaključkih na seji, izključeno od stavke. Predvideva se, da bo manifestacija uspela silajno radi popolne vloge vseh organizacij; železničarji in poštnozborni uslužbenci so izjavili, da se priklonijo brezpogojno.

Vstavka italijanskega naroda proti draginji.

RIM, 6. Gibanje proti draginji se širi po drugih mestih. V Rimu so prodajalci sprejeli predlog delovne zbornice, da znižajo cene na 50%. Vlada naznanja nekakšno naredbopro kateri se podvrže državnemu režimu nakupovanja in prodajanje poljskih pridelkov, mesa, sladkorja, kave, masla, sira, olja, tuna, polevnostke, mesa in drugega živeža v konservah. Ustanovi se zadruga, ki poveri razdeljevanje živilskim zadrugam in prodajalnam. Določili se bodo majhni odstotki kot odškodnina za razdeljevanje.

V Toskani se ljudska vstaja širi povsod. V Pratu, Lastri, Signi, Sestu, Figlinu in celi Valdarno so stavke popolnoma uspele. Javna oblast je prešla v roke ljudstva, ki rekvirira in razdeljuje živež.

V Florenci so bile prodialne zopet odprte pod nadzorstvom delovne zbornice. Tekom izgrediv v teh dneh sta bila dva ubita, osemdeset ranjenih in petsto aretiranih. Včeraj so organizacije sklenile, da ustavijo splošno stavko, če se aretiranci izpuste.

V Milanu so se včeraj vršila posvetovanja na občini in na prefekturi, pri katerih so sodelovali zastopniki delovne zbornice in socijalistične stranke. Oblasti so bile obveščene, da izbruhne v terek splošna stavka, če se ne znižajo cene živilom in drugim izdelkom. Delovna zbornica in socijalistična skupina ste izdali proglas, v katerem se naznanja za terek splošna stavka, če se ne ukrene, da se cene znižajo in da se skrito blago ne rekvirira. V Bresci traja še vedno stavka zaradi draginje. V Sestri Ponente je prebivalstvo ustanovilo odbor za javni blagor.

V Torinu trajajo še vedno demonstracije proti draginji. Oblasti so določile nov cenik, ki pa se smatra za nezadosten.

Splošna stavka metalurških delavcev.

MILAN, 6. Metalurška zveza je sklenila, da proglasi splošno stavko, ker so podjetniki odklonili predloge za najnižjo mezdo.

Izgredi v Milano.

MILANO, 6. Danes se je prebivalstvo nenadoma dvignilo proti prodajalcem. Prodajalci so bile z naskokom zavzete in oropane. Posredovala je delovna zbornica, ki je pozivala na mir in priporočala, naj se določi stavka za torek, če se cene ne znižajo za 50%. Delovni zbornici se je posrečilo, da je mogla preprečiti ropanje, ki se je vršilo samo po predmetu. Komisija veletržev z zelenjavo je sklenila, da zniža cene zelenjave in sadja pod 100%. V spopadih med demonstranti in javno silo je bilo 20 ranjenih in 500 aretiranih. Delovna zbornica in socialistična skupina sta izdala proglas, s katerim pozivata prebivalstvo, naj se strne okoli občinske uprave, ki je znala preprečiti položaj, ki so ga začeli zavzemati krivi in nesposobni vodilni sloji.

TORIN, 6. Danes so se vršili v Torinu veliki izgredi. Množica je oropala mnogo prodajalcev in živili in čevlji. Mnogi prodajalci so izročili ključne delovne zbornice. Na nekaterih delih trga je izbruhnil požar. Vojaštvo doslej še ni posredovalo. Aretiranih je bilo okoli 300 oseb.

Pot do sporazuma med Italijo in Jugoslavijo.

Poizkusimo torej! V pripombi k članku v milanskem »Secolo« (glej nedeljsko izdanie »Edinosti«), kjer govori o sporazumu med Italijo in Jugoslavijo, njega zaželjivosti in možnosti, smo rekli, da bi bilo k trditvam v milanskem listu treba z naše strani marsikega pojasnila in korektur, ki je pa skoro onemogočeno, dokler veljajo pri nas cenzurne odredbe za sedeno ozemlje, dokler živimo torej v izjemnem stanju.

Vendar bočemo poizkusiti vsaj v toliki meri, kolikor se nam dozdeva, da najdemo razumevanja tudi pri slavni cenzurni oblasti.

Dokazovanja v »Secolo« se gibljejo v tej smeri:

Ententa hoče gospodarsko izkoristiti in izmogočavati Jugoslavijo. Podpira prekomerne »teritorialne« zahteve Jugoslavije edino le zato, da bo ozemlje za to izkoristitve tem obsežnejše. Nagibi, ki vodijo entento pri tej »naklonjenosti« do Jugoslavije, so torej umazano-sebični, zavratni. Greh jugoslovanskega časopisa in jugoslovanske javnosti je torej v tem, da se ne zavedata te zavratnosti in te sebičnosti zavaznikov. Če bi se zavedala, bi se hitro umeknilo dosedanje sovraštvo proti Italiji.

Zaključek milanskega lista iz teh trditve je: Jugoslavlani naj bi stopili v direktna pogajanja z Italijo! Potem direktnih pogajanj je sporazum možen. Iz teh pogajanj pa se ne sme napravljati vprašanje samoljubja in takozvanega ugleda, ampak vodilna misel naj bi bila — misel na resnične realne koristi na obeh straneh!

Najpoprej naj podčrtamo, čemur pritrjujemo. Tudi mi pravimo in naše uverjenje nam je vedno govorilo, da so bili vzroki te stranske vojne v svojih globinah gospodarske naravi! Pa ne šele sedanje vojne: vse vojne, ki ste jih vodili Anglija in Amerika, so imele veliko gospodarsko ozadje: koristi trgovine in industrije, koristi svetovnega gospodarskega gospodarstva. In Anglija in Amerika ste bili vodilni in odločevalni sili v tem ogromnem boju. Na tem ne izpreminja nič dejstvo, da je Amerika šele pozneje militaristično-aktivno posegla v krvavi ples. Kajti naše uverjenje je, da je politično in diplomatično že od začetka tudi Amerika sodelujoča činitelj. Z militarističnim nastopom je čakala le primerne trenutke, oziroma slučaja potrebe. Cim je bila nevarnost tu, da bi bila ne politična in gospodarska zavezništva poražena od centralnih vlasti, je bila Amerika že na pozorišču. In dejstvo, ki mu danes ne more oporekati nihče, je: da bi bil konec svetovne vojne vse drugačen na francoskih, italijanskih in belgijskih bojiščih, da ni Amerika posegla vmes. In kdor ni bil še uverjen o tem dejstvu, ga je morala poučiti uloga, ki jo je igrala Amerika v diplomatskem boju, ki jo je spremljal to vojno, in pa odlična uloga, ki jo je igral predsednik Zedinjenih držav na pripravah za mirovno konferenco in na konferenci sami. Dasi ta ali ona zavezniških držav v srcu ni prijala Wilsonovim načelom in idejam, vendar stoji dejstvo, da so se mu vsaj na zunaj uklanjali vsi kot vodilnemu duhu. Istotako ne bo menda oporek nihče, ko pravimo, da ni imela Amerika nobenega interesa in tudi ne nikakega smisla za teritorialne in narodne spore oddaljene iz stare Evrope. Slednjič bo menda vsakdo izključil možnost, da bi si bila Amerika iz zgolj idealne ljubezni ali sočutja do Evrope nadela tako krvavo nalogo.

In vendar! Ni imela interesov teritorialne ali narodne naravi, se manj pa zgodovinskih razlogov, ki vrte še vedno staro Evropo v vrazem kolobarju, iz katerega ne more najti izhoda: imela je pa Amerika skrb za velike gospodarske koristi, ki se zasedaj — kaj pri nese prihodnost, kdo more vedeti? — ni križajo z angleškimi, marveč se izpopolnjujejo medsebojno.

»Secolo« ima torej prav, ko trdi, da zasledujejo zavezništvi v tej vojni gospodarske koristi.

Neumestno, deplacirano, ker neupravičeno pa je, da se čuti milanski list upravičen, da opozarja na to dejstvo samo jugoslovansko javnost, da se postavlja na stališče, kakor da se samo jugoslovanski svet ne zaveda gori označene resnice. Ali, še točneje rečeno: da je le na jugoslovanski strani krivda, na italijansko-jugoslovanskem sporu, krivda, da doslej ni moglo priti med Jugoslavlani in Italijani do direktnih pogajanj, do rešitve tega spora, do poravnave. S priznavanjem in zadovoljstvom beležimo sicer, da »Secolo« priznava, da bi bila direktna pogajanja — torej brez vsakega ozira na Pariz, London in Washington — koristna in umestna, ter da bi bil sporazum na dobro obeh straneh. A ravno zato, ker je tako, menimo, da bi bilo v obojestranskem interesu, če bi cenzura dovoljevala svobodno razpravljanje, ker je po svobodni izmenjavi mi-

sli more priti bližanje in bistenje in eventualno tudi zaželjeni uspeh.

Takega razumevanja, bojmo se, še ni pri cenzurni oblasti. Zato moramo prekiniti ravno tu, kjer bi imeli šele mnogo govoriti. Le na kratko in bolj namigovaje le bode povedamo: ne odgovarjamo resnici in zato tudi ne pospešuje dobre stvari, za katero se zavzema milanski list, če le na eno stran piše svarilo, naj ne išče le teritorialnih zmag, ampak naj misli tudi na gospodarske koristi! Tu je milanskemu listu zmanjkalo ali objektivnosti, ali iskrenosti, ali — poguma do odkrite besede tudi na naslov — svojcev!

Žal, zelo žal — ponavljamo — nam je, da ne moremo govoriti bolj odkrito, razsežneje in konkretnije, da bi dokazali »Secolo«, da v Jugoslovanih ni tistega slepega italofobstva, o katerem govori, kajti nasprotstva, ki so se razvila, so prišla vsled zgrešenega postopanja, in v Italiji morajo biti le zadovoljni, da so se iznebili Orlanda in Sonnina...! Da-li novi možje ne padejo v stare grehe, to je seveda drugo vprašanje, ki je za danes še zaprt knjižja.

Zelimo iskreno, da ne bi prišlo tako, kajti naše staro uverjenje je, da si latinski in jugoslovanski svet že vsled svojega zemljepisnega položaja morata biti dobra sosedja; sicer bo sta krvavela — oba. Zato pa je prva dolžnost, ko motimo medsebojno razmerje in presojo-mo pogoje za dobro sosedstvo, da smo objektivni, trezni presojevalci, brez predsodkov, sine ira et studio; predvsem pa da imamo svobodo in pogum do odkrite besede na obeh straneh: to in to bi bilo resnična korist; da imamo torej pogum do odkrite besede tudi na naslov svojcev: v tem ali onem moramo odnehati! To bi bila pot do sporazuma med Italijani in Jugoslavlani, pot direktnih pogajanj. Morda nekoliko neprijetna, trnjeva, ali pot, ki vodi do cilja, za katerega je zastavljal besedo milanski »Secolo«.

Domače vesti.

Meso za bolnike se bo ta teden v sredo, četrtak in petek dobivalo proti predložitvi zdravniškega izpovedila v naslednjih mesnicah: Rochelli, Mazzini 51, Servi, Madonna del Mare 19, Orfelli, G. B. Vico 7, Polacco, Settefontane 44, Predonzani, Genova 15, Puntar, Salita di Greta 309, Spettich, Settefontane 2. Te mesnice bodo odprte od 7 do 10 in pol.

Odborova seja Dramatičnega društva se bo vršila drevi ob 20.30 v gledališki dvorani. Ker so na dnevnem redu zelo važne stvari, je nujno ootredno, da se seje udeležijo vsi odborniki.

Odbor društva »Ljudski odere« v Trstu se najiskrenejše zahvaljuje gospodu Iv. Gabršniku, igračku trž. gledališča, ki je nastopil pri predstavi »Sudermannove igre« v eni glavnih ulog, čigar ime pa je pomotoma izostalo v skupni zahvali vsem gg. sodelovalcem.

Tatovi v stanovanju. Dr. Cipicotti se je večeraj odpravil v Kormin, a njegova žena je šla k neki prijateljici v mesto, pri kateri je bila od 18—21. Ko so se povrnili domov, je takoj zapazila, da je na obiskali tatovi, ki so ji odnesli iz stanovanja za 6300 lir perla in drugih reči.

Eden, ki je bil po nesreči ranjen. Večeraj ponoči je šel Josip Belandich, nadzornik nočnih ulogajev, po ulici del Bosco. Naenkrat ga je napadlo kakih 6 individvov. Da se jih obrani, je parkrat ustrelil iz samokrosa in sredi se tolovajev, temveč nekoga Germaneka, ki je šel slučajno mimo. Germaneku so podali na rešilni postelj prvo pomoč.

Maščevanje. Helena Majevič je večeraj našla v svojem stanovanju nekoga svojega prejšnjega namernika. Leta jo je vprašal, zakaj mu je odpovedala stanovanje ter jo nato z nekim orodjem ranil po glavi. Ranjenka je šla najprej na rešilno postajo, kjer so jo obvezali, a nato je šla na karabinersko postajo, kjer je namerila prijaviti.

Porotno sodišče.

Rop.

Gervasio Picot, Ivan Fattor, Angel in Ivan Gasparin so se morali večeraj pred porotnim sodiščem zagovarjati radi rope.

Obtoženci so se nahajali dne 21. februarja 1919 z Gregorjem in Ivanom Usičem v Puli, v gostilni »Allo stallaggio«, kjer so igrali »smoroc«. Ko se je gostilna zaprla, sta dva Usiča šla v kavarno Cerlenica, kamor so jima sledili tudi obtoženci. Tam se je igra nadaljevala. Okoli 21. zvečer sta oba Usiča izšla iz kavarne in se napotila domov v Linder pri Pazinu. Obtoženci pa jima so sledili za petami. Ko sta Usiča prišla blizu mrtvašnice, so obtoženci planili iz teme. Vrgli so se nad oba Usiča, ju vrgli ob tla in jima ukradli ves denar. Obtoženci so si nato razdelili plen. Picot, ki se je največ mučil, je dobil 100 kron, a drugi trije so razdelili drugih 100 kron med seboj.

Prvi je zaslišal Gervasio Picot. Tale se izgovarja, da je bil pijan. Upa, da mu bodo sodniki priznali njegov zločin, če se kaže kot »ščavla«. Hvali se tudi, da je bil v vojski, ki mu je izpila možgane.

Karel Fattor prizna, da je kriv. Priporočuje, kako je prišel z Gasparinom, se precej vadije »Raunik«. Tu je našel Gasparinovega brata in Picota. V gostilni »Allo stallaggio« smo nato našli kmata Usiča, s katerima smo igrali. Spremlili smo ju potem v kavarno »Cerlenica«. Med potjo je izjavil Picot, da bi bilo dobro, če bi tem »ščavlam« odvzeli denar. Potem se je zgodilo, kar se je zgodilo.

Angel Gasparini tudi priznava svoj zločin. Priporočuje, kako so bili pijani, kako je Picot ponovno silil, naj odvzamejo denar tema kmetoma. Spominja se, kako je videl Picota, ko je klofotal svoje žrtve. Druga se ne spominja; toda po raznih vprašanjih prizna, da je tudi on dobil nekaj denarja. Ne spominja se pa, če je denar vzel kmetoma iz žepa, ali ga našel na cesti.

Ivan Gasparin pripoveduje isto, kar drugi obtoženci. Ne spominja se pa, ali je listnico vzel iz žepa Usiču, ali jo je našel po boju na tleh.

Žrtve in priče.

Gregor Usič, kmetič, pripoveduje, kako je šel dne 21. februarja v Pulo s svojim sorodnikom Ivanom Usičem. Tam sta se precej napila. Ko sta se vračala domov, sta bila napadena in oropana od štirih individvov, s katerimi sta v Puli pila. Gregor se sili da bi govoril italijanski, toda predsednik viđi, da ne gre, pa pokliče tolmacha. Na vprašanje, ali odpušča svojim napadalcem, odgovori Gregor, da jim odpušča, samo denar zahteva nazaj. Ko ga predsednik vpraša, ali bi postal svoje napadalec, po-kaže Gregor na Picota in Ivana Gasparinija, ter izjavi, da sta ga ta dva napadla. Prvi da ga je prijel sredi, drugi odzadaj.

Njegov sorodnik Ivan Usič, pride k razpravi v vsakdanji obliki, t. j. jopču brez rokavov. To

povzroči glasen smeh pri publiki, ki brčkone misli, da kmetje orjejo in kosijo v fraku, cilindru in belih rokavicah....

Ivan pripoveduje isto, kar njegov sorodnik. Po-kaže nato na Picota ter pravi: »Tega je so prav dobro spominjam. Denar, 200 kron, sem imel v to-lovniku. Ko so naju napadli, mi je eden zamašil usta, drugi me objel od zadel, in denar... je iz-ginil.« Tudi on odpušča napadalcem. Denar zahteva, seveda, nazaj.

Priča Josip Raunik, lastnik neke gostilne in svak bratov Gasparinov, pripoveduje, da so obto-ženci pri njem pili in se opili. Brata Gasparin sta bila vedno dobra mladeniča; tudi delo imata in zaslužita se precej. On da ne razume, kako sta prišla na misel, da kradeta.

Porotnikom se stavi dve vprašanji; prvo glede roga a drugo glede pijanosti.

Drž. pravnik, dr. Zamin, izključuje popolno pijanost, in zahteva uveljavljenje obeh vprašanj.

Bratitlja, dr. Giachia za Picota in dr. Zennaro za druge tri, zahtevata, naj se sicer uveljavijo vsa štiri vprašanja, toda naj se izključi pri temu upo-raba sile.

Obsodba.

Na podlagi porotniškega pravoreka, ki so x 11 »da« in 1 »ne« pritrđili glode Picota vprašanje o ropu, je bil leta obsojen na 4 leta zapora.

Vprašanje o ropu glede drugih treh so pritrđili, toda izključili so uporabo nasilja. Fattor je bil obsojen na 6 mesecev, Angelo Gasparini na 12 mesecev, a Ivan Gasparin na 10 mesecev. Picot je kaznen sprejel, a drugi trije priljavijo prizvi.

Borzna poročila.

Trst, dne 7. julija 1919.

Malo prometa, sicer pa borza vzdržana

Tečaj:

Cosulich (Austroamericana)	655—	660
Dalmatia (Parebr. dr.)	330—	360
Gerolmich	1625—	1700
Lloyd	1000—	1050
Lussino	1650—	1700
Martini	503—	510
Navigatione Libera Triestina	1800—	1875
Oceanica	500—	540
Premuda	670—	700
Trispolovich	620—	640
Assicurazioni Generali	16450—	16600
Riunione Adriatic	2975—	3050
Ampolea	450—	480
Cement Dalmatia	250—	270
Cement Spalato	360—	370
Cistilnica petroleja (Raff. Olii Min.)	1900—	2000
Cistilnica riža (Pilatura riso)	380—	400
Krka	380—	385
Ladjeodjelnica v Trzinu (Cantiere)	330—	340
Trzaski Tramway	220—	230
Trzaska tvornica olja (Oleifici Triest.)	830—	860
Jadranska banka	250—	255
Banca Com. Triestina	235—	245

MALI OGLASI

se računajo po 10 stot. beseda. Najmanjša pristol-bina L 1.—, Debele črke 20 stot. beseda. Najmanjša pris. ožbina L 2.—.

KROJACNICA August Stular ul. S. Francesco d'Assisi šte. 34, III. je edina dobroznana kro-jalnica v Trstu. 3357

TRILETNA možna koza na prodaj pri Hinku Ka-clinu. Cena po dogovoru. Slap št. 12 pri Vipavi. 3396

TESARJI se sprejmejo. Ul. Sette Fontane-Rocci, bivša tvornica Margarine Kunstel. 3862

ISCE se kuharica za letovišče v Tomaju. Pendi-ce Scorsola št. 363, Vila Emilia. 3861

POHISTVO, 2 sobi, moderen, stolice, miza, štedil-nik prodam poceni. Ul. Molino a Vento 5, IV. levo. 3859

DEKLE, 17 let staro, išče družina. Molingrande št. 2. 3860

KOZA švicarske pasme na prodaj. Trgovina Belle Opine. 3849

PRODAM prašičke. Ul. dell'Istria št. 93. 3837

UCITELJICA poučuje angleščino in francoščino, tudi skupno. Naslov ulica Fontana 9 I. 3856

PRODAM šivalni stroj »Singer«. Salita Greta 10 I. 3858

ZA UČENJE KLAVIRJA. Diplomirana klavirska učiteljica poučuje v klaviru po metodi konser-vatorija. Naslov pove Inzeratni oddelček Edinosti pod šte. B 121. (B 121)

SLOVENKA, MODISTKA se priporoča cenjenim damam v mestu in okolici. Ulica Alessandro Volta št. 2 V. nadst., vrata 19.

FOTOGRAF A. JERKIC, Trst, ul. delle Poste št. 10. Gorica, Corso št. 36 na dvorišču. P 1233

NAGROBNI SPOMENIK, naročen v času vojne in od naročitelja ne plačan, se prodaja takoj, radi po-manjkanja prostora. Cena po dogovoru. Polja-nina (in našt spomenika) se dobi po li las. odd. Edinosti Edinosti (ul. S. Francesco 20, pritličje) kakor tudi pri lastniku Ivanu Rendici, kiparju v Trstu, ul. Rossetti št. 11, pritličje. B 77.

S potrtim srcem in neizmerne bolesti naznanjamo vsem prijateljem in znancem tužno vest, da je naša ljubljena soproga in mati, gospa

Lucija Terčič

po dolgi in mučni bolezni mirno v Gospodu pre-minevala.

Pogreb nepozabne pokojnice se bo vršil danes, 8. t. m., ob 15 iz mrtvašnice pri Sv. Ivanu.

Trst, 7. julija 1919.

Andrej, soprog; Rudolf, Kristjan, Marij, sinovi; Antonija, hči; Kristjan, brat; Frančiška, sestra.

Novo pogrebno podjetje, Corso V. E. III. št. 47.

NA DEBELO:

Nogavice, žepni robci, rube za na glavo, razne ma-le, čosalki, pisemski popr, pipe, radirke, traki za čevlje, vsakovrstni gumbi in drugo blago.

GIACOMO LEVI, Trst, ulica S. Nicolò št. 19.

S potrtim srcem naznanjamo vsem sorodnikom, prijate-ljem in znancem tužno vest, da je naša iskreno ljubljena sestra, teta, švakinja, gospa

Ivanka Jurca

posestnica in hotelirka

danes, 7. t. m., mirno v Gospodu zaspala.

Pogreb drage pokojnice se bo vršil v torek, 8. t. m., ob 17 na domače pokopališče.

POSTOJNA, 7. julija 1919.

ŽALUJOČI OSTALI.

IZREDNA PRILIKA!

Vino »Chianti« po L 4 2litrska steklenica
Wermouth in marsala po L 4.40 liter
Žganja po L 6.40
Rum po L 6.40
Konjak po L 9.60
Malinovec po L 8.—
Pomarančevcevec po L 8.—

Križmančič, Trst, ul. Valdirivo 34, ul. 30 oktobra 8.

ZLATARNICA G. PINO, TRST

so nahaja na Korzu št. 15 (bivša zlatarnica G. ZERGOVITZ & Figlio)

Velika izbora srebrnih in zlatih ur, uhanov, verig itd.

Učenko

nad 14 let staro, poštenih sta-rišev, s primerno naobrazbo, sprejme takoj v manifakturno trgovino

JAKOB FAJDIGA — Vipava.

ZOBODRAVNIK

D. MRAČEK TRST

Corso 24, I. nadstropje

Ordinira od 9-12 dop. in od 3-6 pop. Brezplačno izbiranje zob, plombiranje in umetni zobje

Novo sikadišče.

Veliko skladišče klubovov dežnikov, belih in pisanih srajc, platna, žepnih robcev,

: : moških nogavic itd. itd. : :

K. COENKEL, Trst, Corso šte. 28

: : Cene zmjerne. Postrežba točna. :

Narodna trgovina. — Narodna trgovina.

JOSIP STRUCKEL

Trst, vogal Via Nuova-S. Catarina. Vsi ka izbira vsakovrstnega blaga za moško in žensko. — Bago za suknje, žamet, ba-hant, sile, etamin ter raznih predmetov za okras oblek. Vse po znižanih konkurenčnih cenah.

Modistka MARJA SLANOVIC v Gorici

se je preselila iz ul. Seminario 4

v ulico sv. Antona šte. 13, I. nadstropje

in se priporoča za nadaljno naklonjenost.

Riunione Adriatica di Sicurtà v Trstu.

(Lastna palača). Ustanovljena leta 1838.

Zavarov. proti škodi, povzročeni ko ognju, strelji in eksplozijah. Zavarovanja steklenih plošč proti razbitju. Zavarovanja proti tatvini z vlomom. Zavarovanja pošiljatev na morju in po suhem. Zivljenjska zavarovanja v najrazličnejših kombinacijah. Delniška glavica in rezerve dne 31. decem-bra 1915 K 199,625,992/40. Stanje zavarovalne glavice na življenje (31. 12. 1915) K 516,405,849/—.

Odakar obstoja družba, je bilo v vseh branjah iz-plačano na škodah K 872,453,443/88. Zastopstva v vseh deželnih glavnih mestih in važnejših krajih.

2 ALOGA UR IN ZLATANINE

na veliko izbero se vdobi pri

A. POVH v Trstu

TRG (GARIBALDI BARRIERA) 3.

Oglase in osmrtnice sprejema Inzeratni oddelček

Edinosti, ulica Sv. Frančiška šte. 20, pritličje.

Gostilničarji pozor!!

Imam na prodaj 2 vagona prvovrstnega pristnega

dalmatinskega vina 12°

— po Lir 2.30 liter —

— Prodajo se tudi posamezni originalni sodi. —

Dragotin Vecchiet, Trst, ulica Donizetti 3. „Alcolea“

NAZNANILO.

Podpisani naznanja slav. občinstvu, da je iznova odprl

trgovino mrtvaških predmetov, krst itd.

po primernih cenah. Točna postrežba

Se priporoča vdani

JOSIP MERZEK

Opčine šte. 170, Sežanska cesta.

Kisova kiseline

Rižnati skrobni klej

Pristno svinčeno rdečilo

Žveplo dvakrat žliženo